

Cum ergo p duos dies sollicitè querentes eum minime inuenissent quadã die quidã demoniacus exclamauit dicēs. Aple dei bartholomee: incendit me orōnes tue. Cui apostolus obmutescē et exi ab eo: et statim liberatus est. Quod audiēs rex regionis illius Polemius cū haberet filiã lunaticã misit ad aplm rogans vt ad se veniret et filiã suã sanaret. Ad quã cum apls venisset et eam cathenis ligatam videret qz accedentes ad illã moribus lacerabat: iussit eam solui. Et cū ministri ad eam accedere nō auderēt dixit. Ego demoni um qui in ea erat itã ligatū teneo et vos timeatis. et statim soluta et libera est. Tūc rex carmelos auro et argento et lapidibz preciosis oneravit et aplm inquiri faciēs eum nullatenus inuenire potuit. Hanc autē sequenti apparēs apls cū solo rege in cubiculo dixit ei. vt quid mecum argento et auro tota die quesisti. Ista munera sunt necessaria his qui terrena reqsunt. Ego nihil terrenū nihil carnale desidero. Tūc scūs Bartholomeus cepit eū multa de mysterio nre redemptōis docere ostendens inter cetera xpm vicisse diaboli p mirabilem congruentiã: potentiã: iusticiã et sapientiam: congruū enī fuit vt qui filius virginis id est adam factum de terra dum adhuc esset virgo vicerat a filio virginis vinceret. Postēter qz ipm vicit cū de sua dominatōe potēter eiecit: quã diabolus p deiectōe primi hoīs vsurpauit. Et sicut alicuius victor tyranni comites suos mittit vt ei⁹ titulos vbiqz erigant et tyranni deiciant. Sic xpus victor nuncios vbiqz mittit vt diaboli cultum euacuent et xpi statuãt. Iuste qz diaboli vicit qz iussū est vt qui comedentē hoīem vincens detinebat: ieiunante hoīe victus hoīem amplius nō teneret. Sapienter autē illū superauit dum ars diaboli deluditur arte christi. Nam dum xps in deserto ieiunauit. anhelabat diabolus illū agnoscere si deus esset et ex hoc cogitabat qz si non esuriret post quadraginta dies deus erat. Si vero esuriret qz hō esset et tūc ipm vt primū hoīem p cibū deuinceret. Sed cognosci deus nō potuit qz esuriuit: nec vinci qz eius tentationi nō cessit. Tū ergo eidem sacramēta fidei pdicasset dixit regi qz si baptisari vellet deum suū. cathenis ligatum sibi ostēderet. Sequenti ergo die iuxta regis palatiū dum pontificēs idolo sacrificarent cepit clamare demon ac dicere. Cessate miseri sacrificare nobis ne peiora me patiamini qui cathenis igneis ab angelis iesu crucifigi ligatus sum. Statimqz oēs miserunt fures vt simulacrum euererēt sed nō potuerunt.

apostolus autē demoni precepit vt inde exiens idolū ipm pminueret: qz statim exiens oia idola templi p seipm pfregit. Deinde fusca orōe ab aplo oēs infirmi sanati sunt. Apostolus autē templū deo dedicauit et demonem in desertum abire pcepit. Tūc angelus dñi ibidem apparuit et templū circūvolans in qtuor angulis signum crucis digito suo sculpsit dicens: hec dicit dñs. Sicut vos omnes ab infirmitate vra mundauit. ita et templum hoc ab omni sordē mundabit et habitatores eius quē apls in desertū locum abire pcepit prius vobis ostendã quē videntes ne timeatis: Sed quale signū in lapidibz his sculpsit tale in vris frontibz imprimatis. Tūc ostēdit eis ethiopem nigriore fuliginē: facie acuta: barba plixa: crinibz vsqz ad pedes pteñsis: oculis igneis vt ferrum ignituz scintilla emittentibz flāmas sulfureas et oculis et ore spirantē cathenis igneis vinctū retro manibus. Et dixit et angelus: qm iussionez apostoli audisti et de templo oia idola cōregeisti soluam te vt vadas in talē locuz vbi nullus homo moratur et ibidē sis vsqz ad diē iudicij. Ille autē solutus cū magno strepitu et vultu disparuit. Angelus autē dñi in celum cunctis videntibz euolauit. tūc rex cū vxore et filiis oībz ppo baptisatus est et relicto regno apli discipulus est effectus. Sed vt predicta clarius intelligant et ne credantur falsa esse atqz conficta: tria in hac pte de idolatria sunt declaranda.

Primum quid est idolatria.

Secūm vnde ortum habuit.

Tercium vtrū sit grauissimū peccator.

Ad primum dicimus fm sñiam Isidori. li. viij. ethimo. et sancti Tho. 2a 2e. q. xciiij. Qd idolatria est cultus qui soli deo debet exhibitus creature. Nā idolatria idolorū seruitus siue cultura interpretatur. Iam enī grece latine seruitus dicitur que quantū ad verā religionem atinet nō nisi vni et soli deo debet. hāc sicut impta supbia siue hoīm siue demonū sibi exhiberi iubet vel cupit. Ita pia hūilitas vel hoīm vel angeloz scōz sibi oblatā recusat: cui debet ostendit: sicut paulus et barnabas fecerūt de quibz scribit Actū. xi. ca. Qd cū listr. ppter miracula que fiebāt vellerē ipis ppli diuinū honorē tribuere et dare thura: dicentes dñi filios facti hoibus descenderūt ad nos. Et vocabāt barnabā ionē Paulū vero mercuriū: qz ipse erat dux verbi. Illi cōscissis tunicis suis exilerūt in turbas clamantes et dicētes: vtri quid hoc faciēs: et nos mortales sumus siles vobis hoies. Igitur idolatria